

[Bækgaard.]

Punkt i Loven, hvad der er rigtigt. Men det ærede Medlem synes at have overset et enkelt Punkt, hvorfor han kritiserede ud fra et forkert Grundlag. Det er for øvrigt blevet berørt baade af den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti og af den højtærede Minister. Det ærede Medlem sagde, at den mulige Overkurs paa Aktier vel sagtens skulde fordeles som Udbytte, men det staaar ganske klart i § 43, at den ikke kan fordeles som Udbytte, men skal henlægges til den lovmæssige Reservefond og, naar denne har naaet den i Loven fastsatte Grænse, til andre Fonds. Hvis man vil sammenligne med det Stauningske Forslag, findes der i det intet Forbud mod, at Overkursen udbetales som Udbytte, naar Reservefonden har naaet den lovmæssige Størrelse. I den Henseende er altsaa det nuværende Lovforslag endogsaa skrappere.

For øvrigt skal jeg endnu blot sige med Hensyn til det andet Lovforslag, som vi ogsaa har Lov til at omtale ved denne Lejlighed, at jeg kan føje min anbefaling til de andre Ordføreres.

Bramsnæs: Jeg skal først tillade mig at gøre nogle Bemærkninger til de ærede Ordførere. Det skal dog ikke blive særlig mange Bemærkninger. Derimod kommer jeg til at beskæftige mig noget mere indgaaende med den højtærede Handelsministers Udtalelser.

Den ærede Ordfører for Venstre, det ærede 14de Medlem for 5te Kreds (Bækgaard), talte jo i Forgaars meget kort om Lovforslaget og kom i Virkeligheden slet ikke ind paa Realiteter. Det ærede Medlem nævnte et Par tilsyneladende tilfældigt udplukkede Ting af Lovforslaget, men omtalte f. Eks. slet ikke et saa vigtigt Spørgsmaal som Regnskabsaflæggelsen, som han nu i Dag erklærer er noget af det allervigtigste. At det ærede Medlem skulde komme ind paa en Undersøgelse af, hvorledes de foreliggende Regler om Regnskabsaflæggelse stod til de tidligere fremkomne Forslag, vilde maaske være for meget forlangt. Man kunde maaske ikke en Gang forlange, at det ærede Medlem skulde lægge Mærke til, hvilken Forskel der var paa det nuværende Venstreministeriums Forslag i den Henseende og det tidligere Venstreministeriums Forslag. Jeg kan godt tænke mig, at det ærede Medlem ikke har haft nogen særlig Interesse i at søge denne Forbindelse; det viser sig nemlig, at der er ingen Forbindelse. De Regler, der fandtes i saa Henseende i det

Jørgen Christensenske Forslag, er paa adskillige Punkter svækket eller forsvundet, saa det er maaske af den Grund, at det ærede Medlem ikke kom nærmere ind paa dette meget vigtige Punkt. Det ærede Medlem omtalte jo heller ikke saadanne vigtige Ting som Revisionsspørgsmaalet og Bestyrelsens og Direktionens Forhold. Det forekommer mig dog at være afgørende Spørgsmaal med Hensyn til Aktieselskabslovgivningen, og jeg kunde maaske have nogen Grund til at undre mig over, at den ærede Ordfører for Venstre ikke beskæftigede sig med disse Forhold. Jeg kunde maaske have mere Grund til at undre mig derover, end det ærede Medlem til at undre sig over, at jeg har beskæftiget mig indgaaende med disse Forhold. Det tror jeg nemlig er det, man bør og skal, naar man behandler dette Emne i en lovgivende Forsamling.

I Dag begyndte det ærede Medlem jo med en Redegørelse for sit varierende Bevidsthedsindhold under min Tale. Det er naturligvis meget interessant at faa at vide, hvorledes det ærede Medlems Tankeliv har bevæget sig under min Tale, men det faar formentlig ikke afgørende Indflydelse paa Lovforslagets Form. Det ærede Medlem talte om, at Venstre vilde meget gerne være med til at give en saa god Aktieselskabslov som muligt, men vi skulde ikke indbilde Befolkningen, at man med en Aktieselskabslov kunde forhindre alle uheldige Forhold indenfor Aktieselskaber. Nej, det skal man ikke, og det kan man ikke ved Lovgivning. Men det forekommer mig, at det ærede Medlem drog den Konsekvens, at saa gør det heller ikke noget, hvordan Aktieselskabsloven er, for naar vi alligevel ikke kan forhindre alle Misbrug, kan vi lige saa godt give op paa Halvvejen eller slet intet gøre. Det vil i Virkeligheden være den logiske Følge af det ærede Medlems Udtalelser. Mit Standpunkt er, at man skal søge at gøre Loven saa god som muligt, saa betryggende som muligt. At man ikke gennem denne Lovgivning kan hindre, at der indenfor Aktieselskabslivet sker Ting, som er uheldige, ja, det ved vi alle, men derfor har vi ikke Lov til at standse vore Bestræbelser for at faa denne Lovgivning saa god som muligt. I den Retning er der altsaa en stærk Modsætning mellem Venstre og Socialdemokratiet. Vi ønsker, at Reglerne udformes saaledes, at de er saa vanskelige at omgaa som muligt. Det ærede Medlem mener derimod, at det ikke gør saa meget, hvad der staaar, for der vil altid være en eller anden, der vil slippe udenom. Jeg er principielt uenig med det